

det ærede Medlem nærmest maa støtte sig til, har indtaget, vilde det være saare vanskeligt for det ærede Medlem at indtage nogen anden Stilling.

Jeg ønsker her blot at sige det ærede Medlem, at naar han i sin lille Tale sagde, at det var vanskeliggjort at faa duelige Kræfter til at overtage Stillingen som Leder af Børne- og Opdragelsesanstalter, holder det ikke Stik. Vi have faaet en ganske fortræffelig Mand i Beck paa Flakkebjerg. Vi have, saa vidt jeg kan skønne, faaet to udmærkede Kvinder til „Hebron“, og til Nærumgaard meldte sig ikke mindre end Hundrede Ansøgere, hvorimellem mange kvalificerede. Nej, Tilliden til Anstalterne er øget efter den Kritik, der er rejst. Efter Uro kommer Ro, efter Kamp kommer Fred. (Bifald fra Tilhørerpladsen).

Formanden: Tilhørerne maa afholde sig fra at give Bifalds- eller Mishagsytringer til Kende.

Slengerik: Det foreliggende Lovforslag er jo ikke vanskeligt at overse, saa jeg skal i Anledning af den Tekst, der staar i dette, ikke fremsætte mange Betragtninger. Derimod kunde jeg nok have Lyst til at sige et og andet om den Debat, der er foregaaet her i det sidste Par Dage. Jeg skal ærlig indrømme, at den Gang det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) i Forgaars satte sig ned efter at have holdt en meget lang Tale, tænkte jeg ved mig selv: Er det maaske alt, hvad Regeringspartiet har at sige i den Sag? Jeg skal ikke paastaa andet, end at det var meget, det var en lang Tale, der fylder meget i Rigsdagstidenden, men jeg skal rigtignok sige, at Indholdet forekommer mig at være meget tyndt. Jeg havde ikke ventet, at det ærede Medlem skulde have staaet op og takket det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe), det kunde ikke falde mig ind at stille en saadan Forventning til ham; jeg tror, det vilde være for meget forlangt, om man havde ventet noget saadant — man kan ogsaa stille sine Forventninger for højt til Folk nu om Stunder, man kan kræve for meget i Henseende til Højsind og Retfærdighedsfølelse. Men jeg havde dog i alt Fald ventet, at det ærede Medlem for Kellerup, naar han skulde til at tale saa indgaaende, som han forsøgte paa, om Forhørene i Hebron-Sagen, havde givet til Kende, hvad der var hans Mening om disse Forhør, ikke just abso-

lut med Hensyn til det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds, men med Hensyn til hele Børnesagen. Jeg havde dog tænkt, at det ærede Medlem vilde have sagt os noget om, hvorvidt han ud af de Forhør, der nu forelaa for os, var kommen til den Anskuelse, at Sagen var i saa god Gænge med vore Børnehjem og Opdragelsesanstalter, som man i det hele kunde forlange; om han var kommen til den Anskuelse, at saaledes som det gik og hidtil var gaaet oppe paa „Hebron“, gik det, som det burde gaa, og at man ikke kunde forlange det anderledes; eller om han mente, at der der var gjort saa store Fejlgreb, at vi vare nødte til for Børnesagens Skyld at faa rettet disse Fejlgreb, dersom Sagen skal komme i en Gænge, som de ulykkelige Børn kunne være tjente med, som vi selv kunne være tjente med, og som hele Samfundet maa kræve. Jeg havde dog troet, at det ærede Medlem vilde have sagt noget om, at han af disse Forhold havde lært, at der fandtes ikke saa lidt at rette ved den Opdragelsesmetode, som er gængs paa nogle Opdragelsesanstalter og ganske specielt har været gængs oppe paa denne Opdragelsesanstalt „Hebron“, som har været saa meget omtalt. Og jeg havde ogsaa ventet, at det ærede Medlem i sin Tale vilde være fremkommet med nogle Antydninger i Retning af, hvorledes han mente, at hele denne store Sag bør ordnes, saa man kan være tjent dermed.

Men intet af den Slags fik jeg at høre. Tværtimod, det ærede Medlems Tale var, saa vidt jeg var i Stand til at kunne opfatte den, et langt, men dygtig smaatskaaret Angreb paa det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe). Jeg siger, at det var et smaatskaaret Angreb, og jeg tør paastaa, at det ærede Medlem ikke nægtede sig noget som helst i Retning af personlige Udfald mod det ærede Medlem for Aarhus Nordre. Han fik det ærede Medlems høje Hat med ind i Debatten, den havde han set sig vred paa. Han skulde hellere se paa sit eget Partis høje Hatte, de sværme nu stærkere herinde i København end ude paa Landet. Man ser de høje Hatte oftere paa Gaderne i København end ude i Landet. Man mener maaske, at de pynte mere paa Strøgets Asfalt end ude paa Landet; det skal jeg nu ikke sige noget om, men det ærede Medlem havde i alt Fald travlt med den høje Hat, som det ærede Medlem for Aarhus Nordre maaske gaar med. Han talte om Handskerne, han talte om, at det ærede